

WIELKOPOLSKI DZIENNIK LUDOWY

PIERWSZE PISMO CO DZIENNE CHŁOPÓW

CENA NUMERU 5 ZŁ

ROK I, Nr 151

PONIEDZIAŁEK
13 grudnia 1948 roku

Wsch. sl. 7.37, zach. 15.24

Polska podpisała układ handlowy z Argentyną Poseł tego państwa o znaczeniu traktatu

Toczące się od pewnego czasu w Buenos Aires rokowania w celu zawarcia pierwszego po wojnie układu handlowego pomiędzy Polską a Argentyną — dobiegły końca. Według pierwszych wiadomości, jakie otrzymano w Ministerstwie Przemysłu i Handlu w Warszawie, układ, podpisany w tych dniach w Buenos Aires i regulujący wzajemne stosunki handlowe pomiędzy dwoma państwami, oparty jest na zasadzie clearingu towarowego.

Układ przewiduje, że Polska do starczy Argentynie poważniejszą ilość węgla, a także papieru, cementu i innych produktów. W zamian importować będziemy z Argentyny skóry cielęce, wełnę, tłuszcz, garbnik quebracho i inne artykuły.

Jednocześnie załatwiono pewne sprawy o charakterze odrozdzeniowym, zwalniające nasze należności, które na skutek zmian w reglamentacji dewizowej w Argentynie nie mogły być ostatnio transferowane do Polski.

Momentem istotnym jest, że wzajemne zakupy, które dotychczas musiały być opłacane w dolarach USA, będą obecnie rozliczane w clearingu. Odbija się to niewątpliwie korzystnie na wzmożeniu naszych obrotów z Argentyną.

W przededniu podpisania układu

przybył do Argentyny pierwszy ładunek polskiego węgla (ok. 7 tys. ton), sprzedanego do tego kraju jeszcze poza ramami układu. Jak wynika z depeszy kapitana statku, ładunek nadszedł w doskonałym stanie, co raz jeszcze potwierdza uznany powszechnie przez fachowców fakt, że niebezpieczeństwo samozapalenia się polskiego węgla nie jest bynajmniej większe, niż węgla z innych krajów.

Ze strony polskiej podpisał układ dyrektor departamentu Ministerstwa Przemysłu i Handlu ob. Gall.

W rozmowie z przedstawicielem Polskiej Agencji Pras. (PAP), poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Republiki Argentyńskiej w Warszawie, p. Martin Luis Drago

wyraził żywe zadowolenie z powodu zawarcia układu.

Poseł Argentyny nadmieniał, że w imieniu jego rządu układ został podpisany przez gen. Sosa Molina, zastępującego nieobecnego w kraju ministra spraw zagranicznych, dra Bramuglia, następnie przez — prezesa Nar. Rady Gospodarczej — Miguela Miranda oraz prezesa Centralnego Banku — Orlando Maroglio.

Minister Drago podkreślił szczególnie znaczenie poważnych dostaw polskiego węgla. Argentyna podejmuje dopiero pierwsze kroki w celu uruchomienia wydobycia węgla i importuje ten materiał głównie ze Stanów Zjednoczonych oraz w mniejszych ilościach z Chile. Zdaniem posła Argentyny, zawarty w Buenos Aires układ jest bardzo korzystny dla obu stron.

Na zapytanie przedstawiciela PAP minister Drago stwierdził, że Argentyna nie stosuje żadnych ograniczeń w swej polityce handlu zagranicznego i dąży do rozszerzenia wymiany z wszystkimi państwami.

Niedawno zawarty został układ handlowy z Jugosławią, a obecnie toczą się rokowania z Bułgarią i Czechosłowacją. Minister Drago wyraził przeświadczenie, że układ polsko - argentyński, przez zacieśnienie współpracy gospodarczej między tymi państwami, przyczyni się do ogólnej stabilizacji ekonomicznej, a tym samym do stabilizacji pokoju światowego.

Przy okazji minister Drago wyraził swe uznanie dla kolonii polskiej w Argentynie.

Na stabilizacji cen i płac zbudowany jest budżet przyszłoroczny

W dniu 11 bm. odbyło się posiedzenie Rady Ministrów, na którym po referacie ministra skarbu Dąbrowskiego, przyjęty został projekt ustawy skarbowej na r. 1949.

Projektowany budżet przyszłoroczny zbudowany na zasadzie pełnej stabilizacji cen i płac, jest całkowicie zrównoważony. Ustawą skarbową zostały po raz pierwszy objęte wydatki inwestycyjne i administracyjne całego państwa, przy czym system finansowania inwestycji odbywać się będzie nie w drodze kredytów, lecz prawie wyłącznie w drodze dotacji. Ustawa wprowadza

ściągając gospodarce kredytami, etatami i dochodami, ustala zasady gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych; wyposaża ministra skarbu w niezbędne środki kontroli budżetowej. Budżet administracyjny przewiduje dalszy wzrost wydatków na oświatę i powszechną służbę zdrowia.

Następnie Rada Ministrów przyjęła sprawozdanie z wykonania Narodowego Planu Gospodarczego za r. 1947. oraz projekt budżetu i planu inwestycyjnego na r. 1949. przedstawił przez prezesa CUP. dra T. Dietricha.

Porozumienia ze Związkiem Radzieckim pragną robotnicy amerykańscy

Krajowa Rada przyjaźni amerykańsko - radzieckiej opublikowała w prasie oświadczenie podpisane przez wielu przedstawicieli różnych związków zawodowych, wchodzących w skład Amerykańskiej Federacji Pracy (AFL) i Kongresu Przemysłowych Związków Zawodowych (CIO).

W oświadczeniu tym przedstawiciele amerykańskich związków za-

wodowych domagają się zaprzestania „zimnej wojny“ i zwracają się do Trumana i Marshalla z prośbą o niezwłoczne wznowienie rokowań ze Związkiem Radzieckim. Na ród amerykański — stwierdza oświadczenie — pragnie pokoju. Ze wszystkich stron rozlegają się żądania, abyśmy nasze rozbieżności ze Związkiem Radzieckim uregulowali za stołem konferencyjnym.

Klasa robotnicza Niemiec nie chce służyć magnatom przemysłowym

Na ostatnim posiedzeniu Landtagu prowincji reńsko - westfalskiej (strefa angielska) w imieniu partii komunistycznej przemówił Hugo Paul, który zaprotestował przeciwko decyzji anglo - amerykańskiej, oddającej w ręce przemysłowców hitle-

rowskich pozycje kluczowe w życiu gospodarczym Niemiec zachodnich. Mówca stwierdził, że decyzja ta oznacza dalsze wzmocnienie władzy monopolistów niemieckich i zagranicznych. Podkreślił on, że klasa robotnicza Niemiec sprzeciwia się opanowaniu przemysłu niemieckiego przez rekinów kapitalistycznych, gdyż nie chce służyć hitlerowskiemu baronom przemysłowym, ani zagranicznym monopolistom.

Wielka

konferencja krajowa aktywu oświatowego SL

Wczoraj w obecności Marszałka Sejmu Władysława Kowalskiego, wicepremiera Antoniego Korzyckiego, ministrów: B. Podędwornego, St. Dybowskiego i wiceministra W. Garnarczyka rozpoczęła się konferencja aktywu oświatowego SL, na którą przybyło przeszło 200 osób z całej Polski.

Po zagajeniu przez wiceprezesa Zw. Nauz. Polskiego — Dzieńśiewiczca, wicepremiera A. Korzyckiego mówić o najaktualniejszych sprawach politycznych i oświatowych, podkreślił dorobek państwa polskiego na odcinku oświatowym.

Wiceminister Garnarczyk wygłosił referat pt.: „Stosunek SL do zagadnień polityki oświatowo-kulturalnej“.

Po dyskusji nad referatami przemawiał Marszałek Wł. Kowalski i min. Dybowski.

Obrady będą trwały 3 dni.

Razem z robotnikami ku nowym osiągnięciom

Zbliża się kongres połączeniowy polskich partii socjalistycznych. Ruch przedzjazdowy odbywa się również po wsiach, gdzie (musimy to stwierdzić) wpływy partii robotniczych znacznie wzrosły, a szeregi członkowskie okrzepły i nabrały wyraźniejszego pod względem klasowym oblicza.

Wśród aktywistów partii robotniczych na wsi nie brak ludzi wychowanych na radykalnych tradycjach ruchu ludowego, dawnych członków NPCh, Samopomocy, Wyzwolenia i Stronnictwa Chłopskiego.

Ludzie ci są żywym pomostem między ruchem robotniczym i chłopskim, a praca ich dla dobra wsi w szeregach bratnich partii robotniczych cieszy nas tak samo, jak gdyby była prowadzona w ramach naszego Stronnictwa.

To jasne sformułowanie naszego stosunku do aktu zjednoczenia klasy robotniczej musi przeniknąć szeregi całego naszego aktywu i mas chłopskich. Wrogowie nasi, którzy w klasie robotniczej widzą jakąś konkurującą z chłopstwem siłę, próbują siać w naszych szeregach nastroje likwidatorskie, chcą przy okazji zjednoczenia partii robotniczych wyrwać z bloku demokratycznego pewną część chłopów. Ta świadomie szkodliwa polityka, której inspiratorzy boją się w gronie rzeczy wzmocnienia sił ludowych w kraju, posługuje się „argumentem“, że SL nie ma już na wsi nic do roboty. Celem tych wszystkich plotek i likwidacyjnych nastrojów jest niewątpliwie obawa przed wzmożeniem sojuszu chłopsko - robotniczego, obawa przed konsekwencjami zaostrej się walki klasowej na wsi.

Bogacze wiejscy boją się jak ognia osamotnienia i dlatego przeciwni są każdej chłopskiej organizacji, która mobilizuje chłopów małych i średniorolnych. Bogacze chcieliby, aby wieś stanowiła masę bezpartyjnych, w której byłoby im łatwiej pływać.

Z tych kół wywodzą się tendencje ograniczenia działalności Stronnictwa na terenie wsi.

Stronnictwo Ludowe nie przerywając walki z bogaczami wiejskimi musi swoją działalnością pokazać chłopom małym i średniorolnym, że jest ich stronnictwem: tylko wtedy bowiem w sojuszu z chłopem średniorolnym potrafimy rozwiązać zadanie przebudowy i unowocześnienia naszego rolnictwa.

Dlatego też przez zjednoczenie klasy robotniczej, jako Stronnictwo Ludowe, nie tylko nie zatracamy naszej roli politycznej i funkcji społecznych, lecz przeciwnie: widzimy naszą drogę jaśniej niż kiedykolwiek przed tym — drogę do ostatecznego wyzwolenia wsi z wszelkiego wyzysku.

Tego wielkiego zadania nie wykonamy sami, tego dokonać możemy tylko z silną i przodującą całemu narodowi klasą robotniczą.

S. O.

Bitwa zbliża się do Nankinu Stan wyjątkowy w Chinach kuomintangowskich

W związku z pogarszającą się stale sytuacją wojsk Kuomintangu i wzrastającym chaosem gospodarczym w kraju, Czang-Kai-Szek wprowadził na terenie całych Chin, pozostających jeszcze pod jego kontrolą, stan wyjątkowy.

Według nadchodzących wiadomości z Szanghaju, walki zbliżają się coraz bardziej do Nankinu. Wojska ludowe nacierają m. in. wzdłuż linii kolejowej prowadzącej do stolicy Chin kuomintangowskich. Szczególnie ciężka sytuacja panuje w okolicach miasta Peng-Pu, które uchodzi za ostatnią linię obronną armii Kuomintangu przed Nankinem.

Kapitalistyczna reforma skarbowa godzi w interesy francuskiego świata pracy

Rządowy projekt reformy skarbowej, przedłożony Zgromadzeniu Narodowemu, przekracza najbardziej pesymistyczne przewidywania. Obciąża on w znacznie większym stopniu dochody małe i średnie, aniżeli duże. Projekt godzi w robotników, chłopów, drobnych kupców, faworyzując wielkich właścicieli ziem-

nem. Trzy otoczone grupy wojsk Kuomintangu w prowincjach Anhwei, Honan i Kiang-Su odczuwają dotkliwy brak żywności. Również 12 grupa armii Kuomintangu wysłała w swoim czasie na odsiecz wojskom Czang-Kai-Szeka, walczącym w rejonie Suzhou, została odcięta od swych baz zaopatrzenia.

Agencja Reutera podała w sobotę informację z Szanghaju i Hong-Kongu o zakulisowych rozmowach, odbywających się jakoby pod naciskiem USA, a mających na celu osiągnięcie jakiegoś kompromisu między Kuomintangiem a zwycięską armią ludową.

skich i kapitalistów. Najniższe zarobki zostały obciążone podatkiem, przekraczającym o 100 proc. stopę dotychczasową, podczas gdy wiecej kupcy i przemysłowcy, zarabiający rocznie od 5 milionów franków wzwyż, będą płacić podatek zmniejszony o 25 proc. w stosunku do poprzedniego roku.

O dwóch liniach rozwoju gospodarczego w Europie

Radziecki tygodnik „Nowoje Wremia” zwraca uwagę na dwie charakterystyczne tendencje w rozwoju ekonomicznym Europy, ujawniające się w stałym wzroście produkcji przemysłowej i rolniczej państw demokracji ludowej z jednej strony, oraz w chaosie życia gospodarczego krajów objętych planem Marshalla z drugiej.

Anglia — stwierdza czasopismo — przekroczyła w listopadzie roku ubiegłego przedwojenny poziom produkcji zaledwie o 5 proc. Począwszy jednak od tego czasu, przemysł angielski wykazuje stałą tendencję wzrostową. We Francji wskaźnik produkcji w październiku rb. wyniósł 92 proc. w porównaniu z poziomem 1938 roku, który — jak wiadomo — był rokiem kryzysowym. We Włoszech sytuacja gospodarcza jest jeszcze bardziej rozpaczalna. Indeks produkcji przemysłowej w tym kraju zmarszalizowanym w porównaniu z rokiem 1939 wynosił w pierwszym kwartale rb. 63 proc. Podobna sytuacja gospodarcza panuje w Belgii, oraz w innych krajach Europy Zachodniej.

Całkiem inny obraz przedstawia gospodarka krajów demokracji ludowej — stwierdza czasopismo. Produkcja przemysłowa Bułgarii już w

czwartym kwartale roku ubiegłego przekroczyła poziom przedwojenny o 57 proc. W pierwszym półroczu rb. produkcja przemysłu bułgarskiego wzrosła o dalsze 37 proc.

W Czechosłowacji w połowie roku bieżącego produkcja przemysłowa przekroczyła poziom przedwojenny o 11 proc. W roku bieżącym w porównaniu z rokiem ubiegłym przemysł czechosłowacki wyprodukował o 9 proc. więcej obrabiarek, o 35 proc. więcej silników elektrycznych, o 65 proc. więcej parowozów, o 80 proc. więcej samochodów itd. Nowy plan 5-letni przewiduje dalszy wzrost przemysłu Czechosłowacji o 57 proc.

Podobnie przedstawia się sprawa na Węgrzech, gdzie w pierwszej połowie rb. produkcja przemysłowa przekroczyła poziom przedwojenny o 26 proc. Znaczny wzrost wykazuje również produkcja rolnicza.

W Rumunii produkcja surowki przekroczyła w sierpniu rb. poziom przedwojenny o 57 proc., stali — o 29 proc., wyrobów bawełnianych — o 45 proc. itd.

Sukcesy życia gospodarczego krajów demokracji ludowej — stwierdza czasopismo — jeszcze bardziej wychodzą na jaw na przykładzie Pol-

ski, której przemysł, nie bacząc na wielkie zniszczenia wojenne, już w drugiej połowie rb. przekroczył półtorakrotnie poziom produkcji z 1938 roku.

Czasopismo szczegółowo podaje plan produkcji na rok bieżący, który przewiduje w porównaniu z rokiem ubiegłym wzrost o 23 proc. W rzeczywistości jednak — dodaje „Nowoje Wremia” — plan ten został znacznie przekroczony, m. in. w wydobyciu węgla, produkcji stali, która wzrosła o 30 proc. w stosunku do roku ubiegłego, nawozów azotowych o 30 proc., superfosfatów o 42 proc. w porównaniu z rokiem ub. itd. Znaczny wzrost zaznacza się w produkcji rolnej. Obszar zasiewów wzrósł w porównaniu z rokiem ubiegłym o 330 tysięcy ha. Oto jasny obraz rozkwitu krajów demokracji ludowej i upadku krajów zmarszalizowanych — kończy „Nowoje Wremia”

Uchwalona Deklaracja Praw Człowieka jest pozbawiona szeregu istotnych punktów

Przemówienie Wyszyńskiego w Zgromadzeniu Generalnym

Zgromadzenie Generalne większością głosów uchwaliło projekt deklaracji praw człowieka, odrzucając wniosek radziecki o odroczenie głosowania nad deklaracją do roku przyszłego.

Przed głosowaniem zabrał głos wiceminister Wyszyński, który wykazał w obszernym przemówieniu braki rozpatrywanego projektu deklaracji oraz zgłosił cztery istotne poprawki, zmierzające do skuteczniejszej obrony praw człowieka.

Wicemin. Wyszyński przypomniał, że rozpatrywana od dwóch lat deklaracja praw człowieka była ujęta początkowo w tzw. „projekcie genewskim”. Najpoważniejszym brakiem tego projektu było to, iż nie przewidywał on odpowiednich środków dla urzeczywistnienia głoszonych podstawowych wolności praw człowieka. „Projekt genewski” poddano następnie licznym zmianom, ale nie zdołano

usunąć jego zasadniczych błędów. Następnie wicemin. Wyszyński omówił szczegółowo braki projektu i uświadczyl, że poprawkę radziecką odrzucono najprawdopodobniej dlatego, że złożyła ją delegacja ZSRR, podobnie jak to już nieraz zdarzało się w ciągu obrad ONZ.

Następnie mówca poruszył sprawę pominięcia w deklaracji prawa każdego, niezależnie od tego, czy reprezentuje on większość czy też mniejszość ludności, do kultury narodowej, nauki w języku ojczystym i posługiwania się nim w miejscach publicznych.

Mówiąc o dalszych brakach w deklaracji, Wyszyński wskazał na zrezygnowanie z konsekwentnego przeprowadzenia zasady pełnego równouprawnienia wszystkich obywateli, niezależnie od rasy, narodowości, religii i języka oraz na zignorowanie suwerennych praw i interesów państw.

Nafta i strategia amerykańska

Aby utrzymać swoje pozycje na Bliskim Wschodzie Anglicy wzmacniają garnizony w państwach arabskich

W dzienniku „Trud” ukazał się artykuł Łuckiego, który pisze, że strategia amerykańska na Bliskim Wschodzie jest ściśle związana z amerykańskimi i angielskimi monopolami naftowymi.

Jak dalece ludzie, stojący dziś u steru rządu w Ameryce, są związani z interesami trustów naftowych najlepiej świadczy to, że minister obrony Forrestal, wiceminister obrony Dreiper i szereg bardzo odpowiedzialnych urzędników Departamentu Stanu pozostają w ścisłym kontakcie z grupą „Dillon Reed”, która finansuje monopole naftowe na Półwyspie Arabskim.

Tak samo przedstawia się sprawa w Anglii. Irańskie towarzystwo naftowe, mające swe udziały rów-

nież w monopolach naftowych Iraku, jest związane z admiralacją brytyjską i z głównym podlegaczem wojennym — Churchilllem. Nic więc dziwnego, że monopole naftowe grają obrzmiałą rolę w polityce Stanów Zjednoczonych i Anglii na Bliskim Wschodzie, że polityka ta jest dyktowana przede wszystkim w imię interesów monopolu naftowego.

Dobrym przykładem tego jest stanowisko Anglii i Stanów Zjednoczonych w problemie palestyńskim. Obu mocarstwom idzie o to, ażeby pod jakąkolwiek formą ocalić w Palestynie reżim kolonialny.

Do opamowania pól naftowych zmierzają przede wszystkim ekspan-

sja kapitału amerykańskiego na Bliskim i Środkowym Wschodzie. Ameryka systematycznie wypiera swojego „sojusznika” — Wielką Brytanię. Anglia stara się za wszelką cenę utrzymać swoje pozycje, powiększa ilość swych garnizonów w Egipcie, we wschodnim Sudanie, Transjordanii i Iraku. Do tego celu miała również służyć wojna między Żydami i Arabami w Palestynie.

Opanowując bogactwa Bliskiego i Środkowego Wschodu, utrwalając tam reżim kolonialny, amerykańskie i angielskie monopole są zainteresowane w utrzymaniu ludności tych krajów jak najdłużej w uległości. Jednakowoż narody kolonialne nie chcą więcej służyć angielskim i amerykańskim eksploatatorom.

Młodzieżowe biegi sztafetowe dla uczczenia Kongresu

Z GDANSKA

VI etap obejmował trasę Bydgoszcz — Foruń (47 km). Uczestników 185 (w tym 35 kobiet).

Z OLSZTYNA

I etap obejmował trasę do Olsztyna (28 km). Startowało 97 osób (w tym 10 kobiet). Na starcie żegnało sztafetę 6 tys. publiczności.

Z WROCLAWIA

VI etap prowadził z Ostrowia Wielkopolskiego przez Kalisz do Sieny (85 km). Na dotychczasowych VI szlakach pergamin przeniosło około 3.200 młodzieży płci obojga.

Z KATOWIC

Na szlaku Katowice — Warszawa odbył się w piątek II etap Będzin — Częstochowa (64 km). Uczestniczyła imponująca liczba 582 osoby, w tym 49 kobiet.

ZE SZCZECINA

VI etap obejmował trasę Poznań — Września (52 km). Startowało 168 osób (w tym 69 kobiet). W etapie uczestniczyła m. in. Sam. Chłopska.

W Poznaniu zgromadziło się 25 tys. widzów.

Z RZESZOWA

V etap prowadził z Jędrzejowa do Kielc (38 km). Uczestników 100. W Kielcach zgromadziło się 8 tys. widzów. Na starcie przemawiał Czar nołęski (w im. Zjedn. Partii), a na mecie Małora (ZMP).

Stolica godnie przygotowuje się na przyjęcie delegatów kongresowych

Warszawa żyje zbliżającym się dniem zjednoczenia obu partii robotniczych.

Robotnicy budowlani w przyspieszonym tempie wykańczają odbudowujące się gmachy instytucji państwowych i społecznych, linie komunikacyjne, mosty — dążąc do tego, aby w dniu Kongresu Zjednoczenia stolica przybrała nowe, wspaniałe oblicze. Niektóre ulice w ciągu kilku dni nie do poznania zmieniły swój wygląd.

Główne zainteresowanie wzbudza naturalnie odbudowany gmach Politechniki Warszawskiej, w którym obradować będą delegaci Kongresu Zjednoczeniowego.

Przed Politechniką wzniesiono prawdziwy las białych wysokich masztów, na których powiewają czerwone flagi robotnicze.

Największą radość sprawia zakończenie prac przy budowie nawierzchni kolej średnicowej i uporządkowanie w związku z tym Al. Jerozolimskich na odcinku między Nowym Światem a Kruczą.

Ogólny podziw wzbudza, wykonany przed terminem — w ramach czy też kongresowego robotników — gmach min. Przemysłu i Handlu na Pl. Trzech Krzyży, który jest nie tylko ozdobą dzielnicy, ale całej — stolicy.

Na każdym kroku tętni radość pracy, którą w dniach przedkongresowych manifestuje się uczucia mieszkańców Warszawy do Zjednoczonej Partii Robotniczej. Stolica Polski w godny sposób przygotowuje się na powitanie delegatów historycznego Kongresu.

Końcowe prace Zgromadzenia ONZ w Paryżu

W sobotę Zgromadzenie Generalne ONZ zebrało się na swe ostatnie posiedzenie w Paryżu, by rozpocząć końcową debatę w sprawie Palestyny. Na porządku dziennym znajdowała się rezolucja brytyjska uchwalona nieznaczną większością głosów przez Komisję Polityczną, a przewidująca wysłanie do Palestyny 3-osobowej komisji w celu prowadzenia rokowań pokojowych. Ponadto Zgromadzenie zajęło się poprawką Francji, Kanady, Australii, Chin, Nowej Zelandii, Brazylii i Kolumbii, proponującą, by wspomniana komisja nie posiadała uprawnień do narzucenia swych rozstrzygnięć, lecz by Żydzi i Arabowie osiągnęli porozumienie pomiędzy sobą, ażeby nadać mu trwały charakter.

Na posiedzeniu popołudniowym Zgromadzenia zabrał głos delegat Polski dr Tadeusz Zebrowski i przedstawił punkt widzenia Polski na zagadnienie Palestyny.

Następnie przemawiał wiceminister spraw zagranicznych ZSRR

Wyszyński. Wygłosił on jednak na posiedzeniu popołudniowym jedynie wstępną część swej mowy. Przewodniczący Evatt odroczył obrady do wieczora.

Na zakończenie sesji ONZ delegaci wezmą udział w przyjęciu wydanym w pałacu Elizejskim przez prezydenta Vincenta Auriola.

RADIO — TELEFON TELEGRAF

● 9 bm. podpisany został w Moskwie między rządem ZSRR i rządem Finlandii układ, regulujący sprawę kontroli na granicy radziecko - fińskiej.

● W Innsbrucku został aresztowany Albert Goering (brat Hermanna Goeringa) za „niemoralne zachowanie się w stanie nietrzeźwym”.

● 10 grudnia została wręczona nagroda Nobla tegorocznym laureatom: Anglikowi Elliotowi (literatura), Szwedowi prof. Tiseliusowi (chemia), Anglikowi prof. Blackettowi (fizyka) i Szwajcarowi drowi Muellerowi (medycyna).

Pierwszą nagrodę naukową Polski Ludowej otrzymał badacz polarny, prof. Dobrowolski

W dniu 11 bm. na posiedzeniu jury nagrody naukowej m. st. Warszawy przyznano nagrodę naukową w kwocie 120 tys. zł prof. Antoniemu Bolesławowi Dobrowolskiemu. Nagroda ta udzielona w 50-letnią rocznicę jego podróży do Antarktydy na statku „Belgica” z Amundsenem jest pierwszą nagrodą naukową, udzieloną w Polsce Ludowej.

Działalność naukowa prof. Dobrowolskiego oraz jego prace naukowe mają szeroki rozgłos za grani-

cą, szczególnie w ZSRR, Belgii i Szwecji.

Mimo swych 76 lat prof. Dobrowolski pracuje nadal z niesłychaną energią, wykładając na Uniwersytecie Warszawskim.

W uzasadnieniu przyznania nagrody naukowej prof. Dobrowolskiemu jury podkreśliło, że cała jego działalność naukowa, społeczna i pedagogiczna jest nierozdzielnie związana z Warszawą.

»BOGATYSZYM SIĘ CHŁOP STANIE PRZEZ SPOŁECZNE OSZCZĘDZANIE«

Jak na Mazowszu buduje się wieś poparcelacyjną

W zachodnich powiatach województwa warszawskiego buduje się w roku bieżącym na gruntach objętych reformą rolną kilkanaście nowych wsi.

Ponieważ chętnie odrywam się od biurka, by zobaczyć jak się buduje wieś, skorzystałem z zaproszenia naczelnika wojewódzkiego wydziału odbudowy — i pojechaliśmy w okolice Płońska i Płocka, by zapoznać się ze stanem robót.

Droga wiodła przez Zakroczym. Miasteczko to wzbogaca się o okazale gmachy nowej szkoły podstawowej. Zbiorowym wysiłkiem miejscowego społeczeństwa, nakładem wielu milionów zł, powstaje nowa placówka oświatowa, w której murach okoliczna młodzież znajdzie dobre warunki nauki i pracy. Gmach góruje nad miastem i okolicą, jest niejako symbolem hasła „przez oświatę do ludu”.

Przyjemnie popatrzeć. Przez Płońsk dojeżdżamy do wsi Szeromin, stanowiącej pierwszy etap naszej podróży.

Z dala można rozpoznać, że powstaje tu dobrze zaplanowana wieś. Wzdłuż szerokiej ulicy ciągną się rzędy nowych budynków, mocno zaawansowanych w budowie, kilka nawet przykrytych więźbą. Budynki stawiane są według popularnego już typu „P”.

Jak spod ziemi wyrosła koło nas gromadka miejscowych chłopów-działkowców. Spracowane dłońmi oddają twardy uścisk. Znają dobrze naczelnika wydziału, więc opowiadają swobodnie o swoich żalach i nadziejach.

Jest ich 19 i wszyscy dawniej pra-

cowali we dworze. Kuchciński Edward był karbowym, Brzeski Jan formalem, Zarzycki Julian stelmachem, Dymiński Stanisław — stróżem, Nowicki stangretem, Pietrzak i inni — jako robotnicy. Włók było 28, pracy dużo, niedostarku i biedy jeszcze więcej...

Mówią, że każdy z nich otrzymał z parcelacji 5 — 6 ha ziemi. Nie mogą się doczekać, kiedy będą mogli nareszcie wprowadzić bydło do nowych pomieszczeń.

A no cóż! Taki już jest nasz chłop, że najpierw się zatroszczy o bydło, a potem o dzieciśka i siebie.

Roboty wykonuje Spółdzielnia Budownictwa Wiejskiego. Chłopi — owszem zadowoleni są z roboty i pomagają ze wszystkich sił. Choć nie brak i pretensji. Mówią, że umówili się ze spółdzielnią o zwózkę piachu, lecz zamiast umówionych 700 zł za zwózkę jednego metra, dostają tylko 500 zł.

Ale mamy zaufanie do władz — mówią były karbowy, Kuchciński — i prosimy o załatwienie tej sprawy. Skarżą się też na brak drzewa na łąty. Wprawdzie w Płocku w „Pagedzie” nie brak drzewa — lecz brak odpowiednich wymiarów. Może to się da jakoś załatwić. Ale na ogół są zadowoleni.

PRZED odjazdem oglądamy jeszcze popofolwaniczne rudery i zaglądamy do mieszkań w czworakach. Obraz nędzy i rozpaczony — po prostu diabli biorą. Tłok, zaduch i wilgoć — przez nienaprawiane od dziesiątków lat strzechy leje się woda na ludzi i zwierzęta. Jasnie pan, dziedzic Żółtowski —

bawił się przed wojną w działacza akcji katolickiej i wygłaszał gromkie referaty o sprawiedliwości społecznej. Lecz nawet nie przeszło mu przez myśl dopasować te wzniecone zasady do własnego podwórka.

Teraz na miejscu rudery powstaje ładna wieś, a miejsce dworu — zajmie potężna stacja traktorów i maszyn rolniczych.

I tak stało się zadanie sprawiedliwej społeczności.

Jeździemy dalej. Po drodze oglądamy wieś i gospodarstwa odbudowujące się już to samorzutnie, już to przy pomocy państwa. Ślady wojny nikną co raz bardziej i tylko sterczące tu i ówdzie resztki rozbitych, groźnych ongiś czółgów świadczą o zawierusze, która przewalała się tędy. W Starożebach oglądamy również budynek nowej szkoły, a następnie przez Bielsk kierujemy się do wsi Cetlin w pow. płockim.

Do wsi dochodzimy po kiepskiej drodze pieszko, gdyż szkoda nam auta. Cetlin, to wieś oddana już prawie w całości do użytku działkowców. Wieś dość zwarta, rozciąga się długim półkolem wzdłuż drogi. Rząd białych budynków przy krytych łniącą blachą, wywołuje dodatnie wrażenie.

Wstępujemy do pierwszego z brzegu działkowicza na pogawędkę. Opowiada chętnie i pokazuje urządzenie domu. Biegalski — tak się nazywa gospodarz — otrzymał z reformy 7 ha ziemi. Z domu jest na ogół zadowolony, choć wolałby, żeby budynki gospodarcze były osobno. Narzeka też na brak piekarnika w domu, bo do piekarni ma dość daleko, lecz — śpieszy z wyjaśnieniem — jest lepiej, o wiele lepiej niż było. Jakkolwiek widać, że w domu jest chłodno, a tegi koń w stajni świadczy o zapobiegliwości gospodarza. Część mieszkania składa się z dużego pokoju i kuchni, drugi pokój zamierza gospodarz urządzić na poddaszu, które czasowo służy za śpiączkę. Budynek posiada stropoogniotrwałę. Biegalski otrzymał kredyt długoterminowy w wysokości 450.000 zł, a sam z własnej gotówki dołożył już 125.000 zł.

W Cetlinie jest dwunastu gospodarzy, są zadowoleni i śmieją się z sąsiadów z Lelic, którzy „pomądrzyli” się i nie skorzystali z ofiarowanej im pomocy.

A było to tak:

URZĄD Wojewódzki zaoferował się leliczanom z pomocą kredytową pod warunkiem, że wieś będzie miała zwartą zabudowę. Lelicianie długo medytowali, aż i wy-

medytowali. Kredyt postanowili przyjąć, ale o zabudowie zwartej nie chcieli słyszeć, gdyż każdy chciał się budować na własnej działce i żyć jak sobok. I wreszcie w starostwie w Płocku na piśmie zrzekli się pomocy państwowej. A kiedy zauważyli, że okoliczne wsie budują się pięknie — zaczęli żałować. Teraz sąsiedzi śmieją się, a leliczanie żałują i molestują w Samopomocy Chłopskiej i władz o pożyczkę. Tak to bywa czasem mądralom.

W powiecie płockim, oprócz Cetlina, zabudowuje się jeszcze wsie Żagoty, Cieśle, Blichowo i Turza Mała, razem około 65 gospodarstw, w powiecie płońskim: Baboszewo i wspomniany już Szeromin, w przasnyskim Szumsk, w sochaczewskim Rybno i Cmiszew, w miławskim: Boguszyn, w działkowskim: osiedle Gajówki, w pułuskim Po byłkowo i wreszcie pod Mińskiem piękna wieś: Nowy Dwór — razem około 150 gospodarstw.

Wieś Żagoty, którą z kolei oglądaliśmy, zabudowuje się sposobem gospodarczym. Wieś będzie równocześnie zelektryfikowana. Ponieważ tuż obok widzimy nowy piękny budynek Zarządu Gminnego, przeto wieś stanie się wkrótce wzorowym ośrodkiem dla całej okolicy.

W powrotnej drodze zatrzymujemy się na krótko w Płocku. Senne miasto uzyska wkrótce nowy okazały gmach skarbowy.

Za Płockiem oglądamy z dala poparcelacyjną wieś Miszewo, która zabudowuje się samorzutnie. Nieco dalej schłodne zagrody wsi Makolin — rozrzuconej na ogromnej przestrzeni — stanowią doskonały przykład, jak nie należy budować wsi poparcelacyjnej. Wieś za budowywała się samorzutnie w ubiegłym roku.

I wreszcie — już o grubym zmroku — docieramy do wsi Rybno, w powiecie sochaczewskim.

Wszystkie te wsie zabudowują się planowo i w dalszym etapie, muszą się stać ważnymi ośrodkami życia chłopskiego. Pomoc państwa nie po-

winna ograniczać się do wybudowania najkonieczniejszego budynku. Wszystkie te wsie, tak jak Żagoty i Nowy Dwór powinny być zelektryfikowane i radiofonizowane, a instruktorzy rolni, sadownicy, pszczylniarze mają w nich wdzięczne pole do popisu.

DWA momenty muszą uderzyć każdego kto ma możliwość oglądania równocześnie tych obiektów. Po pierwsze — zadziwiający podobieństwo chylących się do upadku rudery... dosłownie rudery, po folwarcznych budynków, w których z konieczności gnieźdzą się parcellanci, dopóki nie mają możliwości zdobycia własnego kąta. Te zmuszały, z reguły nieomal kryte strzechy, od wielu dziesiątek lat nienaprawiane czworaki i chlewy, są najlepszym obrazem stosunku jasnie oświetlonego dziedzica do pagardzatego przez niego parobka. Na tej tej nędzy musi cieszyć oko schludnie zabudowana kolonia parcelantów. Wprawdzie typy stawianych budynków nie są ostatnim wyrazem potrzeb rolnika. Chłop najchętniej wolałby mieć od razu każdy budynek zbudowany osobno. Oddany budynek stanowi jednak solidną bazę, która pozwoli mu z czasem okrzepnąć gospodarstwo i samemu już budować odrębny dom mieszkalny, gdyż w tej myśli opracowywano plany typowych zagrod.

I po drugie — zadziwiająca duża ilość budujących się szkół, jakie po drodze oglądaliśmy. Nowa murowana chłopska wieś na tle zamurowanego dworu, a w chłopskiej wsi okazały budynek szkolny — oto symbole naszych czasów. Oświata i kultura pozwoli chłopom wyzwać się z zacofania i ciemnoty.

W dniu zjednoczenia partii robotniczych 15 grudnia, nowozbudowane wsie zostaną przekazane chłopom. Robotnicy i rzemieślnicy śpieszą się, by dzieło oglądaliśmy. Oto najlepsza forma uczczenia tego historycznego zdarzenia.

MGR JÓZEF BIAŁKOWSKI

KALENDARZ Ludowy
NA ROK 1949
Wydawnictwo Ludowe

KALENDARZ LUDOWY
otrzyma każdy
kto opłaci prenumeratę
»DZIENNIKA LUDOWEGO«
za I-szy kwartały 1949 r.
oraz zalegiłość do końca
1948 r. oraz ten z nowych
prenumeratorów, który opłaci
w ciągu miesiąca grudnia
półroczną prenumeratę na
rok 1949.

KUPON

upoważniający do bezpłatnego otrzymania Kalendarza Ludowego na rok 1949

NAZWISKO i IMIĘ

dokładny adres

poczta

W dniu wpłaciłem (am) przekazem pocztowym *) na konto P. K. O. w Warszawie nr 1-262 *), gotówką w kasie Administracji *) złotych jako kwartalną **), półroczną *) prenumeratę na rok 1949 oraz zalegiłość z razem z za „DZIENNIK LUDOWY”

Wpłacam równocześnie za następujących prenumeratorów (w razie potrzeby napisać dalsze nazwiska na dodatkowym papierze)

Jestem starym *) , nowym *) prenumeratorem „DZIENNIKA LUDOWEGO”

Data Podpis

*) **) Niepotrzebne skreślić.

W ł a c : „DZIENNIK LUDOWY”, WARSZAWA, SKOLIMOWSKA 5

Kalendarze będą wysyłane tym prenumeratorom, którzy spełnią wyżej podane warunki.

PODARKI GWIAZDKOWE
nabędziesz
W DOMU TOWAROWYM
B-cia Jabłkowsky
Warszawa, Bracka 25
WINA, OPONY, GUMA INDYJSKA NA PODESZWY

»W. A. G.«
Wytwórnia Artykułów Gumowych
p. z o. o.
BIURO W WARSZAWIE, WSPÓLNA 35—13, tel. 88-161
przyjmuje do gumowania jednostronnego tkaniny na płaszcze i peleryny oraz dwustronnego na podkłady chirurgiczne i ceratki niemowlęce.
2518z

SPORT
Polska - CSR 2:6 w zapaśnictwie

REPREZENTACJA zapaśnicza Polki rozegrała w dniu 8 bm. w Pradze mecz międzypaństwowy z reprezentacją Czechosłowacji, ulegając w stos. 2:6. Wynik ogólny krzywdzi nieco Polaków i powinien brzmieć 3:5, gdyż skrzywdzony został Świętosławski.

Wyniki walk były następujące: w. musza — Zeeman (CSR) wygrał z Rokitą (P); w. kogucia — Tisa (CSR) przegrał z Tobią (P); w. piór kowa — Stehlik (CSR) wygrał z Kuchem (P); w. lekka — Odehnal (CSR) wygrał niezasłużenie ze Świętosławskim (P); w. półśrednia — Gołaś (P) wygrał przez położenie na łopatki w 9-ej min. Janiuka (CSR); w. średnia — po wyrównanej walce Ourednik (CSR) pokonał na punkty Radonia (P); w. półciężka — Hampl (CSR) położył na łopatki w 9-ej min. Bajorka (P); w. ciężka — Ruzioka (CSR) wygrał w 1-ej min. z Szajewskim (P).
Zapaśnicy polscy rozegrają w Czechosłowacji jeszcze 4 spotkania towarzyskie.

OGŁOSZENIA DROBNE
HANDLOWE
MŁYŃSKIE artykuły staniały! Kamienie, maszyny oraz wszelkie artykuły młyńskie (gaza, siatka, pasy, gurdy itp.) poleca Eugeniusz Pałaszewski, Warszawa — Biuro Poznańska 38, tel. 888-87. Sprzedaż. Pankiewiczza 4, sklep (przy Jerozolimskich) 2291z
PARNIKI staniały! Oszczędnościowe 80, 100, 120, 140-litrowe, poleca Pałaszewski, Warszawa, Pankiewiczza 4, sklep, tel. 888-87. 2291z